

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Arkadiusz Zmudziński

Protokolant: prac. sąd. Alicja Maciejewska

w obecności prokuratora Prok. Rej. Artura Pocia

po rozpoznaniu w dniu 3.06.2014 r. sprawy **R. N.**, ur. (...) w W., syna J. i A. z d. D.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 31.01.2012 r., w sprawie o sygn. akt VII K 1576/11, za czyn z art. 178a § 4 kk i in. popełniony w dniu 5.12.2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat;
- 2) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23.05.2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 395/13, za czyn z art. 178a § 4 kk popełniony w dniu 1.02.2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat;
- 3) Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 20.01.2014 r., w sprawie o sygn. akt II K 1202/13, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 26.02.2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;
- 4) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25.02.2014 r., w sprawie o sygn. akt VII K 937/13, za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 14.07.2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat;
- 5) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 26.02.2014 r., w sprawie o sygn. akt VII K 1340/13, za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w okresie od 28.02.2013 r. do 6.03.2013 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawach o sygn. akt: II K 395/13 (pkt 2) i VII K 1340/13 (pkt 5) i Sądu Rejonowego w Piasecznie o sygn. akt II K 1202/13 (pkt 3) i orzeka wobec skazanego **R. N. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 572 kpk w pozostałej części postępowanie umarza;

III. na podstawie art. 576 § 1 kpk połączone wyroki w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres kary dotychczas odbytej od dnia 14.07.2013 r. do 14.05.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 395/13 (pkt 2);

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. Ź. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę skazanego wykonywaną z urzędu oraz kwotę 27,6 zł tytułem podatku VAT;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Wniosek o wydanie wyroku łącznego złożył skazany R. N., wobec którego orzeczono prawomocne wyroki:

- 1) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 31.01.2012 r., w sprawie o sygn. akt VII K 1576/11, za czyn z art. 178a § 4 kk i in. popełniony w dniu 5.12.2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat;
- 2) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23.05.2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 395/13, za czyn z art. 178a § 4 kk popełniony w dniu 1.02.2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat;
- 3) Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 20.01.2014 r., w sprawie o sygn. akt II K 1202/13, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 26.02.2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;
- 4) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25.02.2014 r., w sprawie o sygn. akt VII K 937/13, za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 14.07.2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat;
- 5) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 26.02.2014 r., w sprawie o sygn. akt VII K 1340/13, za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w okresie od 28.02.2013 r. do 6.03.2013 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej zachodzą przewidziane w art. 85 kk podstawy do połączenia kar i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawach: o sygn. akt II K 395/13 (pkt 2) i VII K 1340/10 (pkt 5) oraz Sądu Rejonowego w Piasecznie w sprawie o sygn. akt II K 1202/13 (pkt 3), albowiem mamy w tym przypadku do czynienia z tzw. realnym zbiegiem przestępstw objęty tymi wyrokami, czyli dane przestępstwa zostały popełnione zanim zapadł pierwszy z łączonych wyroków.

Przy czym zbiegi te zostały ustalone w oparciu o uchwałę Sądu Najwyższego (posiadającą status zasady prawnej) z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13.

Natomiast czyny opisane w pkt 1 i 4 nie należą do tego zbiegu i w związku z tym należało umorzyć w tej części postępowanie (pkt II części dyspozytywnej wyroku).

Przechodząc do wymiaru kary łącznej:

Problemem otwartym przy łączeniu kar jednostkowych orzeczonych wyrokami nadającymi się do połączenia, opisanymi wcześniej była wysokość kar, które należało orzec za zbiegające się przestępstwa. Należało zatem rozważyć, którą z zasad - absorpcji, kumulacji czy asperacji zastosować.

Sąd Najwyższy zwraca uwagę w swoim orzecznictwie, że aczkolwiek przepisy rozdziału 60 kodeksu postępowania karnego nie zawierają wprost przepisów zakazujących pogarszania sytuacji skazanego przy wymierzaniu wyrokiem łącznym nowej kary łącznej to winno uwzględniać się, że ratio legis instytucji kary łącznej (wyroku łącznego) polega na tworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej dla skazanego (wyrok SN z dnia 28 maja 1997 roku, sygn. akt IV KKN 123/97, Prok. I Pr. 1997/11/14, i z dnia 18 stycznia 1996 r. sygn. akt II K RN 171/95, Prok. i Pr. 1996/7-8/6).

Sąd podzielił wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym (wyrok SN z dnia 02. 12.1975 r. sygn. akt Rw. 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33).

Za tym stanowiskiem stały przede wszystkim przeciętna opinia o skazanym z jednostki penitencjarnej (k. 21v), zaś z drugiej strony dotychczasowa niepoprawna postawa społeczna, przejawiająca się przede wszystkim popełnianiem przestępstw tego samego rodzaju.

Gdyby kary wymienione w pkt 2, 3 i 5 były wykonywane po kolei, okres ten wynosiłby 3 lata pozbawienia wolności. Zatem w przekonaniu sądu orzeczonej karze łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (przy najniższej jaką można było wymierzyć – 1 rok i 2 miesiące – pkt 5) jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów, zaś jej dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia skazanego i spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej oraz indywidualnej, a także właściwie będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

O kosztach procesu postanowiono jak w pkt V i VI części dyspozytywnej wyroku.